

ELIBERAREA DE TREPTE

...ooof – Doamne – cât de greu se urcă
treptele astea – tot mai
greu și tot mai abrupt – ce scrie pe
tăblița aia albastră de pe perete – ce
etaj o fi? – nu nu nu – nu se
poate – e adevărat că nu le-am prea ținut eu
numărul și sama – dar chiar
atâtea zeci de
etaje – nu-mi pot închipui - cine-și bate joc de
noi – cu tăblițele astea – nu
eu nu cred – nu-mi aduc aminte să fi
petrecut eu cu piciorul atâtea zeci de... – nu se
poate – când și cum – că nu mai țin minte nici
etajele nici scările – d-apoi
fiecare treaptă – ...poate le-ai urcat etajele cu
ascensorul – nu-nu: ascensorul acela e
stricat – hă-hăăă – încă de la
căderea aceea – în
șerpi și în praf și în
oameni – și-acuma
ce vrei - de ce te-ai oprit și stai
gură-cască – doar n-ai să-ți faci casă
aici – că doar n-ai nicio treabă
aici – dar
unde am eu – de fapt
treabă – că
am și uitat cu ce treabă voi fi venit eu să
urc sărăciile astea de etaje și
trepte – de mi-au
scos sufletul din mine – nu
știu – tu urcă și
cine știe – poate ai să-ți amitești – urcând – de ce
urci – poate îți amitești cu ce treabă
pe-aici – dar
ce-i aici – aici
aici este zona de
suire – dar dacă nu le sui treptele și
scările cu luare-aminte – ci numai

numeri etajele – ai să vezi că
de fapt – le urci
invers – ca Sisif ai s-o tot iei de la
capăt mereu – dar unde e
capătul – he-heei – ai să vezi tu unde e – dar
spune-mi tu te rog – nu nu – nu pot să-ți
spun - fiecare are capătul lui personal – capătul
proprietate particulară cum ar
veni – nu
există două capete la fel – păi cine ține sama
capetelor – cine stă să-mi numere mie
etajele și să-mi judece
treptele și scările – suișurile și
coborâșurile – din
șarpe în om și
înapoi – știi ce
lasă tu întrebările și
urcă – ai să ai vreme de
întrebat și pe cine – atunci când și
unde ți se va spune c-ai ajuns (de fapt
nu-ți va spune nimeni nimic- ci
vei ști
singur!) – dar de unde voi ști că am
ajuns – când nu mai știi nici măcar
eu – cu ce treabă am venit și de unde am
venit (prin zona asta de care spui
tu – am și uitat cum îi
zici – da „*zona de suire*” - da) – ca să urc pustiile astea de
trepte și scări și
etaje - ...fă bine și
taci – toți întreabă și
urcă – doar n-oi fi fiind tu mai cu
moț – să numai întrebi – nu sunt – știu asta – dar...
...niciun dar – nimeni nu dăruiește : totul e pe
sudoare de șarpe și
om (până se
gată) - îngemănat la
plată - dar spune-mi măcar: cel care stă la capătul
capetelor e
om ori e

șarpe – de ce oare nu știi să întrebi decât
prostii – de ce prostii – de ce? - pentru că
dincolo de om și de
șarpe există atâtea și atâtea
minunății – și tu stai ca
prostul – și te înconțrezi aici cu mine – care
urc ca și tine – nu - tu nu urci tu
plutești – bine – plutesc dacă
zici tu – dar cine ești tu de urci sau
plutești – aici – cu mine și pe lângă
mine – sunt îngerul tău – adică
oglindea ta de perete – aici la mijloc de miraj și
deșert necesar – și nu mă mai bate la
cap și nu tot da drumul la vorbe să
șuiere – că mă trage curentul la aripi – și mă
înălț deodată și te las
între cer și pământ – cu toate fricile și cu toate
întrebările tale tâmpite – nu crezi că-i mai bine să te
lași în voia treptelor ăstora
obligatorii – dacă tot vrei să
ajungi la ninsori și la
minunea de dincolo de
șarpe și om? – ba da
da – voi urca – m-ai făcut curios – o
minune zici – deci
o minune – da
aș vrea s-o văd și eu – fii
sigur c-ai s-o vezi – altfel
nici nu urcai tu până
aici – doar că minunile și cu
treptele merg împreună – oare sunt amândouă
niște corvoade – ca-n
curtea pușcării? – vezi – ai și început să-ți
aduci aminte câte ceva
esențial – da – curtea aia fără
nicio pușcărie - curtea aia cu
grădină – grădina aia mare și deasă de
nu i se știe capătul - unde te
jucai – spre ea urci și cobori – acolo în
curtea aceea cu grădină de nespus și

mare sunt toate
ghemele și toate capetele – acolo în
poala bunicii stând pe prispă – ea toarce și
tu te joci – te
joci până seara și până
dincolo de seară (pentru că ți-ai isprăvit toate
înfruptările tale de
copil lacom – vei fi sorbit tot
nectarul din potirele tuturor
florilor – și vei face – tu asupra ta – semnul
crucii – învățat de la bunica și de la
bunicul – odată cu ascultarea toiuului
fântânilor) - ...da
dincolo de seară – dincolo de orice
trepte și scări – te
joci la picioarele – cât stâlpii cerului – ale bunicului care
îi ține lampa bunicii - pentru ca ea să
toarcă și noaptea ca și
ziua – să toarcă noaptea și ziua și
toate capetele și toate ghemele să le
toarcă - iar tu
nu mai sari în joacă – ci
zbori de-a binelea – ca un spiriduș - din ghem în
ghem – din
luminiță în
lumină - din constelație în
conluminăție – până la poalele Teiului din
Toiul Văzduhului - de crăcile căruia își plutesc
zborul toate miriadele de petale și de stele și de
întrebări – petale și stele de tot
felul – întrebări de
toată mâna: pentru că
la urma urmei – acolo până și eu
îngerul tău – nu sunt decât
un fulg de nea topindu-se într-o largă palmă
deschisă – ca un crater de
imensă lumină – orbitoare
blândă lumină – a blânzilor orbi albilor
corbi - care au isprăvit de
urcat - au isprăvit de rotit și de

zburat orice
trepte – crater de imensă – orbitoare blândă
lumină în care vei fi absorbit și tu deodată cu toate
stelele și cu toate petalele întrebărilor – vei
uita acolo în imensul crater al
palmei luminii toate treptele și toate
scările și toate etajele – ba până și
mireasma de grădină o vei socoti ca fiind doar o
aripă din
două – a luminii – o petală dintr-o
mie – a Trandafirului
...cât de frumos vorbești – îngere – hai
să mai urcăm un etaj – parcă am întinerit de când
vorbești tu – ia zi: nu crezi că – dacă tot ne-am împrietenit de
atâtea trepte și scări și etaje – ce le-am
urcat împreună – sumedenia asta amorfă de
trepte și scări și
etaje – nu crezi – zic - că ar fi oarecum
fair play (un gest amical - nu?...) să-mi mai împrumuți
și mie – aripile alea ale
tale – nu
pentru că dacă ți-aș împrumuta
aripile – ai uita să mai urci – ai uita să mai întrebi și
să mai chemi astfel luminile – și ai rămâne – ca o
umbră – ca un
fraier – aici – între cer și
pământ și în aer – nelămurit și
tălâmb – lasă că-i mai bine să faci totul
pe cinstite – dar tu îngere de ce plutești – în loc să urci ca
mine – eu nu urc – eu îți amintesc
eu te însoțesc și luminez pentru
tine – aaa – cum ar fi și cum s-ar
spune adică tu te
sacrifici îți sacrifici orele tale de zbor
liber – pentru un pârlit ca
mine – cam așa ceva – dar nu te opri – nu te
opri – tu nu simți
deja – cu fiecare pas urcat spre
plutirile mele – nu simți că mireasma e
tot mai aproape – mireasma e tot mai corect pronunțată de

gura ta – în
Cuvântul cel Mare – de dincolo de adâncurile de fântână ale
traheii și ale
orbecăirilor tale – ba
da – atunci
hai – până când
hai? – până ce te vei dezvăța să mai numeri – până când te vei
dezvăța să mai
simți (trepte și scări și
etaje) – până când învățând și învăpăind
mireasma – îți vei căpăta aripile tale de
lumină – cinstite și fără de
întrebare și vină
...și-i voi vedea atunci pe
bunicul și pe bunica – năzăriți în cărca
luminii – da – îi vei
vedea - atunci
voi tăcea și
voi sui – până când nici măcar gândul nu va mai
gândi – nu va mai
trebui să-mi spună
hai – pentru că nu voi mai avea la ce să mai
hai

...câtă mireasmă – ce
tăcere plină - nici picioare nici mers nici
plutire nici aripi – nici vină - ci numai
lumină...

PLOD RĂZGÂIAT - OMUL

toate lucrurile se rotesc – neîncetat se
rotesc (tăcute și senine – ele înțeleg
taina – precum
fântânile adânci și cumiști!) – se rotesc fără
zăbavă – ace de busolă în căutarea
Nordului – mistic și
promis

numai eu stau tuțuroi la
mijloc – prăfuit dezolat
bosumflat – înțepenit încăpățânat în
nemulțumirea mea
existențială: plod răzgâiat
căruia i s-a refuzat acadeaua – toxică și
banală

FARAON ÎN PIRAMIDĂ

între mine și
moarte nu mai e nimeni: nici
mamă – nici tată – nici
moși: doar eu și
moartea: un duel fascinant – un
balet vechi cât
lumea – un dans cu figuri precise – în care
trebuie să respecti întocmai legile
înghețului – ale
nemișcării – ale
neamintirii: balul hieratic al
faraonilor cu fața spre eterna lumină de
sus – școala de tăcere sacră a
faraonilor – care-și văd – prin
vârful piramidei – chipul
liniștit – savant odihnit – din oglinda îngrădinată a
cerului

Adrian Botez